

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200280
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7020200280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členiek senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Jany Raganovej v právnej veci žalobcu ZU - DENT, s.r.o., so sídlom Maloidanská 435/24, 040 15 Košice-Šaca, IČO: 44 353 910, právne zastúpeného PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, IČO: 36492086, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/015298-002 zo dňa 18.02.2020 takto

rozhodol:

I. Správny súd **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odbor opravných prostriedkov č. OU-KE-OOP2-2020/015298-002 zo dňa 18.2.2020 a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie žalovanému správneho orgánu.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I. Administratívne konanie

1. Správnu žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194-198) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v platnom znení (ďalej len „SSP“) z 17.4.2020, podanou v zákonom stanovenej lehote (§ 181 ods. 1 SSP) sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov č. OU-KE-OOP2-2020/015298-002 zo dňa 18.02.2020 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný ako správny orgán druhého stupňa podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2019/044502 zo dňa 13.11.2019 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil.

2. Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa rozhodnutím č. OU-KE-OCDPK-2019/044502 zo dňa 13.11.2019 Okresný úrad Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodol o uložení pokuty vo výške 150 EUR podľa ustanovenia § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 488/2013 Z. z.“) spoločnosti ZU - DENT s.r.o, so sídlom: Maloidanská 435/24, 040 15 Košice (ďalej len „účastník konania“) za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu tým, že dňa 22.02.2018 v čase o 18:03:40 hod. ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom E., motorovým vozidlom do 3,5 ton, kategórie M1 užíval vymedzený úsek cesty R1, 141,3 km, smer ZH bez úhrady diaľničnej známky. Prvostupňový správny orgán vychádzal zo získaného dôkazu porušenia

povinnosti, ktorým je záznam o vykonaní kontroly č. 12160452 a plnoformátovej prehľadovej fotografie (2x), vyhotovený dňa 26.02.2018 o 11:37:37 hod. Na základe tohto záznamu a fotografií bolo zistené a preukázané, že účastník konania dňa 22.02.2018 v čase o 18:03:40 hod. užíval vymedzený úsek cesty R1, 141,3 km, smer ZH vozidlom s evidenčným číslom E. (ďalej len „EČ: E.“) bez úhrady diaľničnej známky, čím spáchal správny delikt podľa ustanovenia § 10a ods. 1 citovaného zákona. Keďže nezistil dôvod na odloženie veci podľa ustanovenia § 12 ods. 1 tohto zákona, uložil mu pokutu 150 EUR podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z..

3. Proti napadnutému rozhodnutiu podal účastník konania v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému správneému orgánu včas doručené dňa 16.12.2019. Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s predloženým spisovým materiálom, vrátane zákonnosti procesného postupu prvostupňového správneho orgánu, ako aj vecnej správnosti rozhodnutia. Stotožnil sa s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi a preto nie je dôvod odvolaniu vyhovieť.

4. Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací orgán za preukázané, že na základe záznamu z kontroly č. 12160452 vyhotoveného dňa 26.02.2018 o 11:37:37 hod. bol v jednotnom systéme cestnej dopravy a pozemných komunikácií dňa 16.08.2019 vygenerovaný rozkaz č. OU-KE-OCDPK-2019/044502 o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľovi vozidla za to, že vozidlom s EČ: E. porušil povinnosť podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. tým, že užíval vymedzený a spoplatnený úsek diaľnice bez úhrady diaľničnej známky. Rozkaz bol účastníkovi konania doručený dňa 26.09.2019. Účastník konania voči uvedenému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor, ktorý bol prvostupňovému správneému orgánu doručený dňa 07.10.2019 (na poštovú prepravu daný dňa 03.10.2019). V odpore účastník konania uviedol totožné skutočnosti, ako uviedol v odvolaní. Vzhľadom ku skutočnosti, že účastník konania podal proti rozkazu odpor, ktorý nebol odmietnutý, rozkaz bol zrušený v celom rozsahu (§ 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z.) a prvostupňový správny orgán postupoval v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla. S uvedenou skutočnosťou oboznámil účastníka konania listom zo dňa 14.10.2019 a predvolal ho v určený deň a hodinu za účelom prejednaní správneho deliktu. Účastník konania sa na prejednanie správneho deliktu osobne dostavil dňa 07.11.2019 a do zápisnice o prejednaní správneho deliktu uviedol, že trvá na tom, čo je uvedené v odpore.

II. Správna žaloba, vyjadrenie žalovaného a replika

5. Včas podanou žalobou žalobca žiadal prostredníctvom právneho zástupcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného. Tvrdil, že napadnuté rozhodnutie vo veci správneho trestania je nezákonné z dôvodu uvedeného v ustanovení § 191 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ SSP, pretože predovšetkým vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V správnej žalobe uviedol:

„Pokuta nám bola uložená aj napriek tej skutočnosti, že sme dňa 22.02.2018 riadne uhradili diaľničnú známku za naše jediné vozidlo, čo sme žalovanému aj preukázali potvrdením Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., Bratislava, o úhrade diaľničnej známky - zjednodušená faktúra 1810977226. Pri zadávaní EČV do príslušného online formulára došlo k omylu pri písaní a tak namiesto správneho EČV E. bolo zadané nesprávne EČV E.. (...) S poukazom na znenie ustanovenia § 10a v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke je právnym dôvodom zákonného postihu nesplnenie si povinnosti prevádzkovateľa vozidla uhradiť diaľničnú známku. Ako však na to poukazujeme vyššie túto svoju zákonnú povinnosť sme náležite splnili avšak pri zadávaní EČV došlo k omylu, zjavnej písárskej chybe.

Sme preto toho názoru, že sme od 22.02.2018 do 31.01.2019 disponovali s platnou diaľničnou známkou a teda sme našim vozidlom užívali predmetnú spoplatnenú cestu v súlade s platnou právnou úpravou a nemohli sme teda naplniť skutkovú podstatu uvedeného správneho deliktu a ako subjekt konajúci v omyle sme sa nemohli dopustiť ani žiadneho protiprávneho konania.

Máme za to, že objektom právnej ochrany a účelom zákonnej úpravy v ustanovení § 4 zákona o diaľničnej známke je záujem štátu na riadnej úhrade diaľničnej známky pri využívaní vymedzených úsekov ciest. Preto sankcionovať prevádzkovateľov vozidiel, ktorí si zakúpili diaľničnú známku v dobrej viere, aby mohli užívať vymedzené úseky ciest v časovom období, na ktoré sa diaľničná známka vzťahovala, a

ktorí sa len zjavne a preukázateľne pomylili v písaní pri zadávaní údajov o evidenčnom čísle vozidla, by predstavovalo postup v rozpore s účelom zákona.

Súčasne by to znamenalo niesť zodpovednosť len za chybu v písaní, s čím nepočíta ani zákon o diaľničnej známke.

V opačnom prípade by prevádzkovateľ vozidla zaplatil pokutu nie za porušenie zákona, ale za chybu pri zadávaní evidenčného čísla v súvislosti s reálne uskutočnenou úhradou elektronickej diaľničnej známky, čo zjavne vylučuje deliktuálnu zodpovednosť podľa zákona o diaľničnej známke, ktorý pod hrozbou uloženia pokuty postihuje jedine neuhradenie diaľničnej známky.

Ak aj žalovaný posúdil, že naše konanie formálne napĺňalo skutkovú podstatu správneho deliktu prevádzkovateľa motorového vozidla, mal mať na zreteli i jeho materiálnu stránku, t. j., či ide také konanie, ktoré je spoločensky neprijateľné. (...)

Z pohľadu účelu zákona neobstojí ani argumentácia žalovaného o porušení povinnosti úhrady vo vzťahu k presne určenému jedinému a jedinečnému evidenčnému číslu, ak tak prevádzkovateľ konal v omyle s úmyslom vykonať úhradu diaľničnej známky k ním prevádzkovanému vozidlu. Z toho istého dôvodu nepovažujeme za súladné so zákonom o diaľničnej známke tvrdenie žalovaného o našej povinnosti postupovať podľa Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu, ktoré v dotknutých ustanoveniach zjavne odporujú zmyslu a účelu zákona o diaľničnej známke.

Ak žalovaný opakovane argumentuje v odôvodnení svojho rozhodnutia tým, že sme mali na preukázanie našich tvrdení o uhradení diaľničnej známky predložiť listinné dôkazy, konkrétne doklad o preregistrovaní údajov v úhrade diaľničnej známky k EČV E., tak opätovne uvádzame, že to, že došlo k vyššie uvedenému omylu v písaní, sme zistili až pri oboznámení sa s predmetným rozkazom vydaným v správnom konaní. Predsa z podstaty omylu vyplýva, že človek činnosť/konanie/ robí nevedome a tak chybu nevie napraviť ak sa o nej ani nedozvie, resp. dozvie sa o nej po bezmála dvoch rokoch. Z tohto dôvodu ani nebolo možné, aby sme požiadali o vyššie uvedené preregistrovanie úhrady v lehote stanovenej vo Všeobecných podmienkach správcu výberu úhrady diaľničnej známky, ktorého niektoré dotknuté ustanovenia zjavne odporujú zmyslu a účelu zákona o diaľničnej známke. Napriek tejto skutočnosti sme sa pokúsili o spätné preregistrovanie EČV, avšak samozrejme takémuto nášmu podaniu nebolo správcom vyhovené.

Okrem nesprávneho právneho posúdenia veci vidíme nezákonnosť napadnutého rozhodnutia aj v tom, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci, kedy aj napriek nášmu návrhu na vykonanie dokazovania, bez odôvodnenia nevyzval prevádzkovateľa motorového vozidla s EČV E. (EČV zadané omylom do online formulára), aby sa ku veci vyjadril. Podobne tak bez odôvodnenia nezisťoval, či k druhému vozidlu bola uhradená diaľničná známka v roku 2018 prípadne aj duplicitne, čo by tiež jednoznačne preukázalo náš omyl.

Máme za to, že správny orgán mal rozšíriť dokazovanie aj na toto druhé vozidlo tak, aby boli objasnené všetky podstatné skutočnosti potrebné pre posúdenie predmetnej veci. Týmto spôsobom správny orgán mohol a súčasne aj musel preskúmať pravdivosť našich tvrdení v záujme náležitého zistenia skutkového stavu.

Naša spoločnosť, ktorá podniká v oblasti zdravotníctva - prevádzkuje stomatologickú ambulanciu, je vlastníkom iba jediného motorového vozidla s EČV E.. Nemali sme teda žiadny dôvod, aby sme uhradili diaľničnú známku iným nám neznámym subjektom. Nie sme a nikdy sme neboli vlastníkom vozidla s EČV E., taktiež sme vozidlo s týmto EČV nikdy neužívali a nepoznáme ani vlastníka tohto vozidla.

To, že naše konanie smerovalo k uhradeniu diaľničnej známky za vlastné motorové vozidlo s EČV E. preukazuje aj to, že úhradu za predmetnú diaľničnú známku evidujeme medzi tzv. nákladmi v našom účtovníctve. Predsa nie je možné, aby sme takéto výdavky bez akéhokoľvek právneho dôvodu viedli v účtovníctve, samozrejme okrem prípadu, že ide o úhradu za vlastné motorové vozidlo. Správny orgán sa však ani s touto skutočnosťou vo svojom rozhodnutí nijak nevysporiadal. "Žalobca v správnej žalobe poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/2/2018 zo dňa 23.10.2018 a vzhľadom na vyššie uvedené navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odboru opravných

prostriedkov č. OU-KE-OOP2-2020/015298-002 zo dňa 18.02.2020 a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

6. Listom zo dňa 9.9.2020 sa vyjadril k správnej žalobe žalovaný správny orgán a to tak, že zopakoval priebeh konania a zotrval na svojej argumentácii v preskúmanom rozhodnutí, pričom ďalej uviedol: „Žalovaný má za potrebu ešte poukázať na fakt, že pri každej úhrade diaľničnej známky sa vydáva aj potvrdenie o úhrade, ktoré okrem iných údajov obsahuje aj, údaj na aké evidenčné číslo bola úhrada vykonaná. Zákonodarcu pamätal aj na situácie v rámci ktorých môže dôjsť aj k omylu pri zadávaní napr. evidenčného čísla a tento postup ustanovil v § 5 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. priamo s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky správcu (ďalej len „VOP“). Na základe podanej žiadosti o vykonanie zmeny následne poskytovateľ na základe realizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známok vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov.“

7. K vyjadreniu žalovaného sa formou repliky vyjadril listom dňa 16.9.2020 žalobca, ktorý trval na podanej žalobe v celom rozsahu a nad rámec argumentov obsiahnutých v nej ďalej uviedol: „Je na škodu veci, že žalovaný súdu vo svojom vyjadrení vo vzťahu k motorovému vozidlu s evidenčným číslom E. továrenskej značky X. Z. v záujme riadneho objasnenia veci neuviedol aj pre vec samú iste nielen zaujímavú, ale za istých okolností i dôležitú skutkovú informáciu, a to či predmetné osobné motorové vozidlo s evidenčným číslom E. továrenskej značky X. Z. v rozhodnom období pre žalovaným vedené správne konanie (február 2018 až január 2019) a teraz pre toto súdne konanie, malo uhradenú diaľničnú nálepku či už desaťdňovú alebo ročnú, či užívalo diaľničnú sieť a či sa preukazovalo pri prípadnej kontrole našou faktúrou, či našim potvrdením o zaplatení diaľničnej známky a podobne.“

Dovoľujeme si prostredníctvom súdu požiadať, aby bol žalovaný vyzvaný na doplnenie vyššie uvedených skutkových okolností a aby prípadne predložil súdu súvisiace listinné dokumenty, ak to prípadne súd bude pre svoje rozhodovanie považovať za relevantné.

Trváme na našom stanovisku vyjadrenom v žalobe, že sme sa žiadneho porušenia právneho predpisu nedopustili, keďže spoplatnené úseky diaľnic sme užívali na základe nami vopred vykonanej úhrady, teda v súlade s právom.“ K replike sa už žalovaný správny orgán nevyjadril, hoci bol na to správnym súdom vyzvaný.

III. Konanie na správnom súde a právny názor správneho súdu

8. Krajský súd v Košiciach ako správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania (§ 194 - § 198 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a obsah administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v právnych medziach žaloby (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP), ako aj podľa právnych kritérií obsiahnutých v ustanovení § 195 SSP, pri ktorých správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov a dospel k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a správneho orgánu prvého stupňa a to z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c/ SSP (vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci).

9. Správny súd rozhodol vo veci verejným vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP, keďže nezistil žiadny z dôvodov, pre ktorý by bolo v predmetnej veci nevyhnutné nariadiť pojednávanie v zmysle § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP. Správny súd postupoval v súlade s § 137 ods. 4 SSP. Oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku dňa 04.05.2022 bolo zverejnené na úradnej tabuli dňa 28.04.2022.

10. Podstatou namietaných skutočností voči rozhodnutiam správnych orgánov v preskúmanej právnej veci je poukávanie žalobcu na nemožnosť naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v znení účinnom v čase spáchania predmetného správneho deliktu (ďalej len „zákon o diaľničnej známke“) prevádzkovateľom vozidla z dôvodu, že pri zadávaní EČV do príslušného online formulára, došlo k omylu pri písaní a tak namiesto správneho EČV E., bolo zadané nesprávne EČV E..

11. Správny delikt vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovednej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone a s ktorými zákon spája

hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení SSP. Aj keď v danom prípade zásada nullum crimen sine lege neplatí v oblasti správneho trestania absolútne, skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods.1 zákona o diaľničnej známke je určená celkom jednoznačne a to tak, že pre jej naplnenie je podstatná absencia úhrady diaľničnej známky. Na naplnenie skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu je potrebné, aby subjekt neuhradil poplatok za diaľničnú známku a používal vymedzené úseky ciest, teda nesankcionuje sa nesprávne alebo neúplné zadanie údajov. Takýto výklad by totiž znamenal, že by neexistoval rozdiel medzi osobou, ktorá zaplatila poplatok za diaľničnú známku ale zadala nesprávne a neúplne údaje a osobou, ktorá za diaľničnú známku nezaplatila vôbec.

12. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v znení účinnom v čase spáchania predmetného správneho deliktu prevádzkovateľom vozidla je na účely tohto zákona prevádzkovateľ vozidla alebo prevádzkovateľ jazdnej súpravy, ktorý je zapísaný v osvedčení o evidencii motorového vozidla časť I a časť II ako držiteľ osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v osvedčení o evidencii motorového vozidla vydanom v cudzine, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa do elektronického systému správne a úplne zadajú tieto údaje a) krajina registrácie vozidla, b) evid. číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2, c) typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo, d) platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia služby súvisiace najmä s kúpou alebo výmenou diaľničnej známky, opravou údajov a výšku servisných poplatkov určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných obchodných podmienkach.

Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona správcom výberu úhrady diaľničnej známky je Národná diaľničná spoločnosť, a. s. Správca výberu úhrady diaľničnej známky je oprávnený výkonom činností podľa tohto zákona poveriť inú osobu; táto osoba musí byť zapísaná v registri partnerov verejného sektora, inak správca výberu úhrady diaľničnej známky poverenie zruší.

Podľa § 10a ods. 1 citovaného zákona správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

13. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu SR, obsiahnuté v jeho rozsudku zo dňa 25. marca 2020, sp. zn. 3Asan/34/2019, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 30/2021, z ktorého okrem už uvedeného vyplýva, že:

„Pri vyvodzovaní deliktuálnej zodpovednosti v zmysle zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 10a ods. 1) je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti danej veci, a to spravidla aj tie, ktoré sa týkajú správnosti poskytnutého evidenčného čísla vozidla, avšak pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Zrejma nesprávnosť, ako napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (v nepatrnej časti, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu.

...Chráneným záujmom predmetného správneho deliktu je ekonomický záujem Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. za užívanie vymedzených úsekov ciest. Zo skutkového stavu vyplýva, že tento záujem konaním žalobkyne nebol porušený. Pri hodnotení správnych deliktov, ktoré sú hraničné, je žiaduce brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná. Je preukázané, že konanie žalobkyne nebolo materiálne nebezpečné

kvôli zaplateniu poplatku za užívanie vymedzených úsekov ciest. Na dôvažok možno dať do pozornosti aj nespochybniteľnú vôľu žalobkyne splniť si povinnosť úhrady diaľničnej známky, pričom taktiež treba v súvislosti s chybným zadáním EČV poukázať na skutočnosť, že nakoľko chybná bola len jediná, a to konkrétne posledná číslica v EČV, ide o zrejmu nesprávnosť, ktorá s vysokou pravdepodobnosťou nebola spôsobená úmyselne....“

14. Taktiež správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, č. k. 2Stk/5/2021 z 27.04.2022, ktorý ustálil právny názor: „V danom prípade, však kasačný súd v bode 24 tohto rozsudku uvádza, že zrejma nesprávnosť, ako napr. drobný preklep pri zadání evidenčného čísla vozidla (v nepatrných častiach, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu. Teda ak k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu nedôjde, ani úvahy o upustení od potrestania nie sú na mieste.“

15. Správny súd konštatuje, že aj keď posudzované konanie žalobkyne napĺňa formálne skutkovú podstatu správneho deliktu prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, je treba mať na zreteli i jeho materiálnu stránku, t. j., či ide také konanie, ktoré je spoločensky neprijateľné. Skúmanie materiálneho znaku deliktu je podstatným v takých hraničných prípadoch, kedy jeho neposudzovanie v tomto zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností. Tým, by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k zníženiu autority správnych orgánov. Vychádzajúc z uvedeného považoval správny súd argumentáciu žalovaného obsiahnutú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia za nedostatočnú.

16. Správny súd v danej právnej veci napriek právnej úprave obsiahnutej v Správnom súdnom poriadku, dotýkajúcej sa prejudiciality (§ 132 SSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 131, si môže správny súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť), poukazuje aj na existenciu právnej hranice medzi rozhodovacou činnosťou orgánov verejnej správy a preskúmacím súdnym konaním vykonávaným správnym súdom. Všetky zásadné právne otázky dôležité pre rozhodnutie vo veci samej je povinný vyriešiť správny orgán v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia a správny súd nie je oprávnený vstupovať do rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy, okrem zákonom vymedzených prípadov. Napriek tomu, že správny súd v danom právnom režime konania o žalobe vo veciach správneho trestania, má oprávnenie v režime tzv. plnej jurisdikcie využívať svoje procesné oprávnenia, v danej veci právny záber plnej jurisdikcie správneho súdu v nadväznosti na vznesenú žalobnú námietku nie je daný.

17. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude podrobne sa zaoberať argumentáciou žalobcu v administratívnom i súdnom konaní, doplniť dokazovanie a právne úvahy v naznačenom smere a následne, rešpektujúc materiálny znak pri posudzovaní predmetného správneho deliktu v súlade s právnym názorom správneho súdu a citovanými rozsudkami kasačného súdu, v prípade jednoznačného preukázania deliktnej zodpovednosti žalobkyne v už uvedených súvislostiach, vydať rozhodnutie a toto odôvodniť v súlade s požiadavkami ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

18. Podľa § 191 ods. 6, prvá veta SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný.

19. Záverom správny súd dodáva, že požiadavka na doplnenie obsahu argumentácie žalovaného správneho orgánu v danej právnej veci (v novom rozhodnutí žalovaného) smerujúca ku komplexnému obsahu argumentácie reagujúcej na všetky námietky vznesené účastníkom v konaní, súvisí s ústavným právom na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Iba presvedčivé rozhodnutie reagujúce na všetky prednesy a námietky účastníka sankčného konania, je podľa názoru správneho súdu rozhodnutím zodpovedajúcim základnej požiadavke uvedenej v článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

20. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v zmysle ktorého úspešnej žalobkyni priznal voči žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, právo na úplnú náhradu trov konania.

21. O výške priznaných trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím (§ 175 ods. 2 SSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci